

«آی اس آی» آنچه که کرده بود باز هم می کند «تمرکز دوباره «آی اس آی» در کشتن مردم و ویرانی افغانستان» (استاد صباح)

دولت پاکستان از مدتی هست که بازی خطرناکی را در رابطه با سازمانهای تروریستی برای جلب کمکهای بین المللی آغاز کرده است. هر باریکه تروریستهای مقیم پاکستان دست به عملیات زده است. دولت های پاکستان به بهانه اینکه تجهیزات لازم و بودجه کافی برای مقابله با تروریست ها را ندارد از امریکا و انگلستان میلیونها دلار اخذ کرده است. لذاست که دولت مردان پاکستان برای پرکردن کیسه های شان از سازمانهای تروریستی استفاده شایانی کرده اند. اگر این بار دولت مردان پاکستان و جهان غرب صادقانه به خطر حتمی القاعده و طالبان بر خورد نکرده، تغل به خرج بدهند، پاکستان در دست طالبان سقوط کرده امنیت منطقه و جهان را در مجموع به مخاطره خواهد انداخت.

پاکستان از بدو تا سپس اش همسایه ای خوبی برای افغانستان نبوده است و یکی از مسائل عمده ای پر تنش بین دو کشور خط مرزی دیورند است، که طی بیش از یک قرن از سوی هیچ دولتی در افغانستان به رسمیت شناخته نشده است و این خط سبب شده تا مناسبات افغانستان و پاکستان همواره دچار فراز و نشیب های باشد. پاکستان همیشه در همسایگی خود خواهان یک افغانستان تابع، ضعیف، محتاج و بی ثبات بوده و تلاش مینماید تا رژیم مزدورو وابسته مانند طالبان در قدرت باشد. اما بعد از حوادث نیویارک و واشنگتن و تغییراتی که در سیاست های جهانی پدید آمد، پاکستان با وجود مقاومت های زیاد، در نهایت ناچار شد جام زهر را از دست آمریکایی ها بنوشد و در مقابل اخذ بسته های دالر - طالبان را به امریکا بفروشد. سیاست اسلام آباد در افغانستان مبتنی بر نفوذ در ساختارهای حکومتی و مراکز تصمیم گیری کشور است و به رسمیت شناختن طالبان در زمان حکومت برافغانستان هم در این راست، قابل ارزیابی است. در سال های اخیر همواره دولت پاکستان در معرض اتهام حمایت از طالبان بوده است.

ماروین وین بام، محقق در مؤسسه خاورمیانه در واشنگتن می گوید: اگر ستیزه جویان قادر به فرو نشاندن حملات باشند و بتوانند آن را برای این دوره زمانی متوقف نمایند، نشان می دهند که حملات تروریستی توسط بمب گذاران مستقل نبوده است. او معتقد است: آنچه که این ستیزه جویان متوقف کنند می توانند دوباره به راه بیاندازند. حتی اگر محسود بتواند حملات را در وزیرستان متوقف کند هیچ دلیلی وجود ندارد که او بتواند ستیزه جویان را در دیگر مناطق پاکستان کنترل کند... همچنان مولوی عمر ظاهر میگوید - ما به تعهدمان بر سر آتش بس وفاداریم.

توافقات صلح در سال ۲۰۰۶ در پاکستان با هجوم حملات علیه نیروهای نظامی لغو شد و به افراط گرایان فرصت داد که دوباره گرد هم بیایند... محسود از دولت پاکستان می خواهد که نیروهای اردو را از مناطق قبیلله ای خارج کند و به جنگش علیه نیروهای ناتو در افغانستان ادامه بدهد. وی می افزاید: حتی انجام يك معاهده موفق توسط دولت پاکستان يك سیاست بازدارنده خواهد بود. فرماندهان نظامی منطقه پیش بینی حملات بیشتری در افغانستان را مینماید.

یکی از مسوولین ناتو در افغانستان می گوید: باید نتایج فقدان صلاحیت اردوی پاکستان را برای دو یا سه سال دیگر تحمل کرد که این موضوع نشان دهنده افزایش تروریسم است. ریچارد بوچر، معاون وزیر خارجه امریکا در امور جنوب آسیا می گوید که دولت اسلام آباد از اشتباهات در معاهده سال ۲۰۰۶ درس گرفته است. وی می افزاید: در نهایت شما مجبورید که از نیروهای نظامی جهت به اجرا درآوردن توافقات استفاده کنید. مشکلی که جنگجویان هم از آن آگاهند این است که آتش بس فرصتی برای تجدید قوا را فراهم می کند.

دو سناتور مطرح امریکایی بعد از دیدار از افغانستان، پاکستان و هند گفته اند که پاکستان خطر جدی را متوجه امنیت افغانستان ساخته است. سناتور کارل، رییس کمیسیون امور قوای مسلح کانگرس امریکا می گوید، خطری که امنیت افغانستان را تهدید می کند، داخلی نبوده، بلکه ریشه خارجی دارد. وی می گوید این خطر از خاک پاکستان ریشه می گیرد. القاعده و طالبان برای آموزش و پلان گذاری حملات علیه افغانستان از پناهگاه های امن در پاکستان استفاده می کنند. این سناتوران می گویند: تروریستانی را که ما در مورد آنها همواره صحبت می کنیم، همان کسانی اند که از پاکستان می آیند. تا این که پاکستان نخواهد، چاره دیگری برای این تروریستان وجود ندارد، اما پاکستان تا اکنون هیچ گاهی نخواستند است جلو این تروریستان را از داخل شدن به افغانستان بگیرد. شواهدی زیادی وجود دارد که دولت پاکستان به... هدف تامین صلح در قلمرو خود با القاعده و طالبان تفاهم می کند، اما این معاهده به طالبان و تروریستان فرصت می دهد تا آزادانه از سرحد عبور کرده و علیه افغانستان بجنگند.

این دو سناتور خواستار مشروط ساختن کمک های امریکا به پاکستان شدند، چون به قول آنها اردوی پاکستان از این پول ها برای هدف اصلی اش که همانا آماده ساختن برای جنگ با هند است استفاده می کند. رس فین گولد عضو کمیته های قضایی، اطلاعاتی و خارجی در مجلس سنای امریکا که چندی قبل در اسلام آباد اعتراف کرد، اعتماد و اشننگتن به مشرف در گذشته اشتباه بوده است. وی از پوش خواست با حمایت از احزاب سیاسی پاکستان اشتباه گذشته خود را جبران کند. این سناتور امریکایی مدعی شد، امریکا نباید فقط روابط خود را با رئیس جمهوری پاکستان تحکیم بخشد بلکه با گسترش روابط با احزاب سیاسی قدرت مانور خود را در این کشور افزایش دهد. همچنان پیمان حکومت پاکستان با طالبان آنکشور تشنج را در افغانستان افزایش داده و امنیت افغانستان مستقیماً بر کشورهای همسایه ارتباط دارد.

جنرال دان ک. مکنیل (DAN K. MCNEILL) قوماندان عمومی نیروهای آیساف در آخرین کنفرانس خبری اش اظهار داشت - هر زمانی که یک پیمان بین حکومت پاکستان و طالبان آنکشور عقد میگردد، تشنج و نا آرامی در افغانستان افزایش پیدا میکند. این نگرانی بعد از آن انعکاس می یابد که حکومت پاکستان و طالبان محلی معاهده را امضاء نمودند. طالبان برای موفقیت معاهده، سفیر اختطاف شده پاکستان مقیم کابل و هجده عسکر اردوی پاکستان را رها نمودند و پاکستان در مقابل، پنجاه و پنج طالب به شمول ملا منصور داد الله، یکی از قوماندانهای مهم آنها را آزاد کرده است. دولت افغانستان همواره گفته است که طالبان در مناطق قبایلی وزیرستان تربیه شده و به هدف انجام اعمال تخریبی و حملات انتحاری، وارد افغانستان میشوند. قوماندان آیساف میگوید، که تا زمانی که مخفیگاه ها و محل آموزش مخالفین، از بین نرود امکان از بین بردن آنها وجود نخواهد داشت.

به نظر من از همه اولتراستراتژی مخالفین را از بین ببریم و نگذاریم که مردم به طرف آنها بروند. دان مکنیل گفت که امنیت نه تنها در افغانستان ضروری است، بلکه بر کشور های همسایه نیز، تاثیر زیادی دارد. آرزوی ما اینست که عملکرد کشور های همسایه افغانستان، مطابق گفتار شان باشد. تا امنیت در افغانستان بهبود یابد، چون امنیت در افغانستان، مستقیماً به همسایگان رابطه میگیرد. نظر به نفوس و مساحت افغانستان، باید تعداد نیروهای خارجی که امنیت را تامین نمایند ۴۰۰ هزار تن باشد، اما این رقم امکان ندارد چرا که نه جامعه جهانی میتواند این تعداد را بفرستد و نه حکومت افغانستان توانایی پرداخت معاش آنها را دارد. آنها باید مشترکاً با نیروهای داخلی این مبارزه را پیش ببرند و این به زمان زیادی ضرورت دارد.

در حمله هوایی امریکا به منطقه قبایلی در شمال غرب پاکستان یازده نظامی پاکستان کشته شدند. که وزارت دفاع امریکا از این حملات دفاع کرده اما وزارت خارجه پاکستان در اعتراض به این حمله سفیر امریکا را در اسلام آباد را فرا خواند و خشم و انزجار دولت اسلام آباد را ابلاغ و این عمل را اقدامی نامردانه و تحریک آمیز خواند. باید گفت امریکا اخیراً ضمن مخالفت با توافقنامه صلح پاکستان با طالبان، اخیراً سرویس اطلاعاتی پاکستان (آی اس آی) را به همکاری با طالبان متهم کرده است. تحلیل گران معتقدند که احتمالاً امریکا خواهان دخالت در مناطق قبایلی در سطح گسترده تر یعنی پیاده کردن نیرو در این مناطق است. بر همین اساس اشفاق کیانی فرمانده عمومی اردوی پاکستان گفته که دخالت نظامی ناتو و ورود امریکا به خاک پاکستان غیر قابل قبول خواهد بود و اردوی پاکستان در مقابل آن خواهد ایستاد. اردوی ملی کشور ما که با کمک نیروهای چند ملیتی پس از سقوط طالبان تشکیل شده است در ردیف پنجاه و دوم جهانی قرار می گیرد و از لحاظ تجهیزات بیشتر از ادوات نظامی قدیمی به جا مانده از دوران حضور اتحاد جماهیر شوروی استفاده می کند در حالی که پاکستان به عنوان یکی از انگشت شمار قدرت های هسته ای جهان، اردوی متشکل از شش صدونوزده هزار نیروی فعال دارد که در رده هفتم جهانی قرار می گیرد.

اردوی پاکستان از چندین فرقه و لوانی پیاده، دو قطعه زرهی، دو قطعه میکانیزه، دو جزو تام توپچی، دو جزو تام نیروهای ویژه، هشت قطعه دفاع هوایی، بیست و سه قطعه توپچی هوایی و بسیاری تجهیزات و تقیسمات دیگر تشکیل شده است که در مجموع هرساله بودجه نظامی بالغ بر 7/8 میلیارد دلار صرف آن می شود. در واقع بسیاری از تحلیل گران معتقدند

که آن چه کرسی بیان کرده تکرار پیشنهادهایی است که مقامات ناتو و نیروهای آمریکایی در گذشته مطرح کرده‌اند و قوای مسلح افغانستان نمی‌تواند مستقل از فرماندهی ناتو و آمریکا عمل کند.

زمانی که راه ارتباطات و گفتگوهای درست بسته می‌شود راه شکل‌گیری افکار و عقاید اغراق شده و افراطی باز می‌شود. حزب او مشترکات فرهنگی بسیاری با جامعه افغانستان دارد معتقد است که اکنون حساس‌ترین موقعیت برای آغاز گفتگوهاست و در غیر این صورت خطر افزایش تنش‌ها بین دو کشور وجود دارد. عده‌ای دیگر از تحلیل‌گران نیز آغاز تابستان را به که طور سنتی در هفت سال گذشته با افزایش حملات طالبان همراه بوده دلیل اتهامات و تهدیدهای کرسی علیه اسلام‌آباد می‌دانند و معتقدند که کرسی امسال با نوعی پیش‌دستی که هیاهوی فراوانی نیز به دنبال داشته، کوشیده است پیشاپیش انتقاداتی را که در پی افزایش حملات در ماه‌های آینده متوجه او می‌شود، به سمت همسایه جنوبی، یعنی پاکستان، منحرف کند.

از سوی دیگر شخص نواز شریف با کمک و حمایت شیوخ سعودی از تبعید به پاکستان بازگشت و اکنون براریکه قدرت تکیه زده است. او که پس از کودتای مشرف با وساطت خاندان آل‌سعود از محکمه و مجازات گریخت و در کاخ ملک فیصل (امیر عربستان سعودی در دهه ۱۹۷۰ که ترور شد) دوران تبعید مجللی را گذراند از بستگان دور جنرال ضیا الحق، دیکتاتور پاکستان در اواخر دهه ۱۹۷۰ تا سال ۱۹۸۸ به شمار می‌رود که در دوران حکومت استبدادی خود با کمک دالره‌های نفتی خاندان سعودی بنیان مدارس مذهبی بیشمار پاکستان را گذاشت از جمله مدراس تلاوت قرآن که از مدارس مذهبی کوچکتر بودند و شمارشان در مرز پاکستان و افغانستان بیش از هر جای دیگر بود. این مدارس که در آن سال‌ها تحت نظر سازمان اطلاعات آمریکا نقش مراکز آموزش نیروهای جهادگر علیه دولت کابل را بازی می‌کردند، در سال‌های بعد به مرکز پرورش نیروهای طالبان تبدیل شدند و هنوز به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهند و هنوز از نظر لطف برخی اعضای خانواده سعودی دور نیستند. در این شرایطی تردید شریف که علم مبارزه و سرنگونی مشرف را برداشته در فضای سیاسی پاکستان آخرین چهره‌ای محسوب می‌شود که غرب و ایالات متحده بتواند به آن اعتماد کند ولو این که دولت گیلانی به قرارداد نهایی صلح نیز با طالبان دست پیدا کند.

تلاش دولت پاکستان برای توافق نهایی صلح با تروریستان و افراط‌گرایان، باعث افزایش حملات در افغانستان شده است. وزارت داخله افغانستان معتقد است، در دو ماهه نخست سال جاری، متوسط حملات مخالفین به صورت هفتگی هشت مورد بود. اما پس از مذاکره دولت پاکستان با طالبان تعداد حملات به هجده مورد رسیده است. همین اکنون طالبان پاکستانی در حال جنگ با نیروهای داخلی و خارجی در جنوب و از جمله درگرمسیر هلمند، پنجوای و ارغنداب قندهار و ارزگان و فراه هستند و برخی گروه‌های نظامی و اطلاعاتی پاکستان در جنگ دخالت دارند. وزارت داخله توافق پاکستان با طالبان را باعث به خطر افتادن امنیت افغانستان دانست و این اقدام را ناقض حقوق بین الملل برشمرد. چندی قبل روزنامه وحدت چاب پشاور نوشته است که مولانا محمد خان شیرانی رئیس حزب جمعیت علمای اسلام ایالت بلوچستان گفته است: طالبان و تنظیم‌های جهادی پاکستان از سوی سازمان‌های استخباراتی آنکشور ساخته شده‌اند و به دستور آنان به افغانستان رفته، در جنگ علیه نیروهای ائتلاف و دولت افغانستان اشتراک می‌کنند.

سیاست جدید پاکستان با طالبان نگرانی‌های زیادی را در داخل کشوری وجود آورده است. مطابق ارقام ارائه شده از سوی وزارت داخله، مذاکره اسلام‌آباد با طالبان باعث افزایش چشم‌گیر حملات مخالفین شده است. دولت پاکستان جدال با طالبان را باعث از بین رفتن توان این کشور در حل مسائل اساسی از جمله مشکلات اقتصادی می‌داند. اتخاذ سیاست مذاکره توسط دولت پاکستان در ظرف ماه‌های اخیر باعث شده آرامش نسبی بر این مناطق حکم فرما شود. اما بازگشت آرامش نسبی در پاکستان را به بهای افزایش حملات طالبان در افغانستان می‌گردد. همچنین از نگاه منتقدین این توافق نامه، با از بین رفتن جبهه درگیری طالبان با پاکستان، این افراطیون از توان بیشتری برای انجام عملیات در مناطق مختلف کشور برخوردار شده است.

از طرف دیگر آمریکا سالها پیش به بهانه مقابله با تروریسم و بنیادگرایی به افغانستان لشکر کشی نمود. اما اخبار و گزارشهای منتشر شده از احیای طالبان و توانایی آنها در تصرف مجدد مناطقی در هلمند، فراه، قندهار و غزنی حکایت دارند. هرچند نیروهای مسلح دولتی می‌گویند که مناطق تحت تصرف طالبان در قندهار، غزنی و فراه را باز پس گرفته است اما فعال شدن مجدد طالبان، اهداف و نیت آمریکا را از تصرف افغانستان با تردید جدی مواجه می‌کند. درحالی که طالبان از آزادی عمل لازم برای انجام عملیات نظامی برخوردار است، آمریکا و سازمان ناتو که بیش از پنجاه هزار نیروی نظامی در کشور مستقر کرده‌اند همچنان از توافقی که آتش بس در پاکستان انتقاد می‌کنند.

تحلیل‌گران این سیاست آمریکا را در چارچوب تلاش این کشور برای پی‌گیری سیاست بحران کنترل شده در افغانستان برای توجیه ادامه حضور این کشور تلقی می‌کنند. زیرا این سؤال مطرح است که آیا آمریکا، انگلیس و سازمان ناتو به رغم حضور گسترده نظامی و استقرار تجهیزات نظامی پیشرفته در کشور واقعا از نابودی طالبان عاجزند؟ یا اینکه آمریکا از ادامه بحران کنترل شده در افغانستان از طالبان حمایت می‌کند؟ بنابراین، انتقادهای گسترده مقامهای سیاسی

و امنیتی آمریکا و سازمان ناتو از پاکستان به خاطر امضا قرارداد آتش بس با طالبان، نوعی توطئه و مشکلات امنیتی تلقی می شود. زیرا پس از امضا این قرارداد، آمریکائی ها با خارج کردن امداد گران از مناطق جنوبی افغانستان کوشیدند نشان دهند که برخورد مصالحه جویانه پاکستان با طالبان موجب تشدید ناامنی در افغانستان شده است. پاکستان در ظاهر بنام تفاهم نامه صلح با تروریسم در حقیقت برای سر بازگيري و اکمالات لوژستیکي آنان تلاش مینماید و این شبکه های آدم کشي را از شکست و نابودي نجات میدهد و تمام این بازي ها از جانب آي اس آي به اجرا گذاشته میشود. این درحالی است که آمریکا، انگلیس و سازمان ناتو از چند سال پیش مذاکره با طالبان را آغاز کردند و حتی واگذاری موسی قلعه از سوی انگلیسی به طالبان در سال گذشته، براساس توافق میان آنها صورت گرفت. همین اکنون نیز آمریکا، دولت افغانستان را برای مذاکره و تفاهم با طالبان تحت فشار قرار داده است. بنابر این ادعای مبارزه با تروریسم آمریکا تنها شعاری برای پوشش سیاستهای استعماری و سلطه طلبانه آمریکا در مناطق مختلف جهان بخصوص افغانستان تلقی می شود و آنچه که در پاکستان میگذرد به هدایت و مشوره سیا پیش برده میشود. در هر حال، تقویت توانمندی های نظامی و مالی طالبان با افزایش قاچاق مواد مخدر و کشت خشخاش ارتباط مستقیم دارد. به گونه ای که وزارت مبارزه با مواد مخدر اخیراً مقدار درآمد طالبان و القاعده از محل قاچاق مواد مخدر ر، بالغ بر چهار میلیارد دالر اعلام کرد و این درحالی است که فرماندهان نظامی انگلیس و آمریکا به سربازان تحت امر خود دستور داده اند که با مسأله مواد مخدر کاری نداشته باشند و آنرا خارج از چارچوب مسئولیت آنها اعلام کردند که بیانگر نوعی همکاری میان نیروهای خارجی و مافیای مواد مخدر است. خیلی هارا عقیده برین است که ضعفها و چالشهای بیش از اندازه در دولت کرزی با واکنش های تند کاخ سفید روبرو خواهد شد. کرزی اگر نتواند با مخالفین اش تفاهم و در وضعیت کشور تغییراتی وارد نماید، جای خود را به کسی خواهد داد که توان این کار را داشته باشد.